BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT

29 september 1999 *

In zaak T-44/98 R II,

Emesa Sugar (Free Zone) NV, vennootschap naar Arubaans recht, gevestigd te Oranjestad (Aruba), vertegenwoordigd door G. van der Wal, advocaat bij de Hoge Raad der Nederlanden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. May, advocaat aldaar, Grand-Rue 31,

verzoekster,

ondersteund door

Regering van Aruba, vertegenwoordigd door P. V. F. Bos en M. Slotboom, advocaten te Rotterdam, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Loesch en Wolter, advocaten aldaar, Rue Goethe 11,

interveniënte,

* Procestaal: Nederlands.

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door T. van Rijn, juridisch adviseur, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

verweerster,

ondersteund door

Raad van de Europese Unie, vertegenwoordigd door J. Huber en G. Houttuin, juridisch adviseurs, als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij A. Morbilli, directeur-generaal van de directie juridische zaken van de Europese Investeringsbank, Boulevard Konrad Adenauer 100,

Koninkrijk Spanje, vertegenwoordigd door M. López-Monis Gallego, abogado del Estado, van de dienst communautaire geschillen, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Spaanse ambassade, Boulevard Emmanuel Servais 4-6,

en

Franse Republiek, vertegenwoordigd door C. Chavance, secretaris buitenlandse zaken, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ter Franse ambassade, Boulevard Joseph II 8B,

interveniënten,

betreffende een verzoek om verlenging van de voorlopige maatregelen die de president van het Gerecht ten gunste van verzoekster heeft gelast bij zijn beschikking van 30 april 1999, Emesa Sugar/Commissie (T-44/98 R II, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie),

geeft

DE PRESIDENT VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

de navolgende

Beschikking

Juridische context en feiten

1 Voor de juridische context en de feiten die ten grondslag liggen aan dit geding, welke reeds omstandig zijn uiteengezet in de beschikking van de president van het Gerecht van 30 april 1999, Emesa Sugar/Commissie (T-44/98 R II, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie; hierna: „beschikking van 30 april 1999"), wordt verwezen naar de punten 1 tot en met 25 van die beschikking.

Procesverloop

2 Bij op 10 maart 1998 ter griffie van het Gerecht neergelegd verzoekschrift heeft verzoekster krachtens artikel 173 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 230 EG) beroep ingesteld (ingeschreven onder nr. T-44/98) tot nietigverklaring van de beschikking van 23 december 1997 (VI/51329; hierna: „beschikking van

de Commissie"), waarbij de aanvraag om afgifte van invoercertificaten voor 3 010 ton suiker met ACS/LGO-oorsprongscumulatie (hierna: „LGO-suiker"), die zij had ingediend krachtens artikel 8, derde alinea, van verordening (EG) nr. 2553/97 van de Commissie van 17 december 1997 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor bepaalde producten van de GN-codes 1701, 1702, 1703 en 1704 met ACS/LGO-oorsprongscumulatie (PB L 349, blz. 26; hierna: „toepassingsverordening"), niet-ontvankelijk werd verklaard.

3 Bij op 10 april 1998 ter griffie van het Gerecht neergelegde afzonderlijke akte heeft verzoekster tevens krachtens de artikelen 185 en 186 EG-Verdrag (thans artikelen 242 EG en 243 EG) een verzoek ingediend, enerzijds om opschorting van de uitvoering van de beschikking van de Commissie tot het Gerecht uitspraak heeft gedaan in de hoofdzaak, en anderzijds om voorlopige maatregelen, strekkende tot een verbod aan de Commissie om gedurende dezelfde periode de bepalingen van de toepassingsverordening en/of artikel 108 ter van besluit 91/482/EEG van de Raad van 25 juli 1991 betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Economische Gemeenschap (PB L 263, blz. 1; hierna: „LGO-besluit"), zoals gewijzigd, toe te passen, voor zover op basis van deze bepalingen de invoer in de Gemeenschap van suiker van oorsprong uit de landen en gebieden overzee, wordt beperkt.

4 Bij beschikking van 14 augustus 1998, Emesa Sugar/Commissie (T-44/98 R, Jurispr. blz. II-3079), heeft de president van het Gerecht dit verzoek in kort geding afgewezen.

5 Op een door verzoekster ingestelde hogere voorziening is deze beschikking bij beschikking van de president van het Hof van 17 december 1998, Emesa Sugar/Commissie [C-364/98 P(R), Jurispr. blz. I-8815], vernietigd en de zaak naar het Gerecht verwezen.

6 Na deze verwijzing naar het Gerecht en na een schriftelijke en vervolgens mondelinge behandeling, alsmede een briefwisseling naar aanleiding van een verzoek om inlichtingen van de rechter in kort geding, heeft deze laatste de beschikking van 30 april 1999 gegeven, waarvan het dictum luidt als volgt:

„1) De uitvoering van artikel 108 ter van besluit 91/482/EEG van de Raad van 25 juli 1991 betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Economische Gemeenschap, van verordening (EG) nr. 2553/97 van de Commissie van 17 december 1997 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor bepaalde producten van de GN-codes 1701, 1702, 1703 en 1704 met ACS/LGO-oorsprongscumulatie, en van de beschikking van de Commissie van 23 december 1997 (VI/51329) wordt opgeschort wat Emesa Sugar (Free Zone) NV betreft.

2) Emesa Sugar (Free Zone) NV wordt toegestaan, gemalen suiker van oorsprong uit de landen en gebieden overzee (LGO-suiker), in de Gemeenschap in te voeren op basis van artikel 6 van bijlage II bij besluit 91/482 en overeenkomstig de voorwaarden die in dit besluit zijn vastgesteld zoals het gold tot en met 30 november 1997, en wel onder de navolgende voorwaarden en beperkingen:

— op de aldus toegestane invoer zijn de voorschriften van besluit 91/482 van toepassing, die golden vóór de inwerkingtreding van besluit 97/803/EG van de Raad van 24 november 1997 tot tussentijdse herziening van besluit 91/482 [(PB L 329, blz. 50)], en in het bijzonder het vereiste van een invoercertificaat van artikel 5, lid 1, van verordening (EEG) nr. 3719/88 van de Commissie van 16 november 1988 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten [(PB L 331, blz. 1)], het vereiste van een EUR-I certificaat en het stellen van een zekerheid van 3 euro/ton, die wordt terugbetaald indien conform het invoercertificaat wordt ingevoerd;

— de invoer wordt toegestaan tot een maximum van 7 500 ton voor een periode van zes maanden vanaf de datum van ondertekening van onderhavige beschikking;

— de in de Gemeenschap ingevoerde LGO-suiker dient te worden verkocht tegen een prijs die ten minste gelijk is aan de interventieprijs bedoeld in artikel 3, lid 1, sub a, van verordening (EEG) nr. 1785/81 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker [(PB L 177, blz. 4)];

— Emesa Sugar (Free Zone) NV kan de LGO-suiker invoeren op voorwaarde dat zij een zekerheid in de vorm van een bankgarantie stelt van 28 USD per ton suiker die zij overeenkomstig deze beschikking wenst in te voeren. Deze zekerheid dient te worden gesteld uiterlijk op de dag dat de suiker aan de douane voor invoeraangifte wordt aangeboden en voor het aangeboden tonnage. De hoogte van het bedrag van de zekerheid per ton suiker zal worden verhoogd, respectievelijk verlaagd overeenkomstig zowel:

  — de verhoging, respectievelijk verlaging van de interventieprijs bedoeld in artikel 3, lid 1, sub a, van verordening nr. 1785/81;

  — de verlaging, respectievelijk verhoging van de garantieprijs bedoeld in artikel 5, lid 4, van protocol nr. 8 bij de op 15 december 1989 te Lomé ondertekende Vierde ACS-EG-overeenkomst.

Uitgangspunt voor de verlaging of verhoging van het bedrag van de zekerheid is de interventieprijs of de garantieprijs op de datum van ondertekening van onderhavige beschikking;

— het totaalbedrag van de gestelde zekerheid zal op bevel van de rechter in kort geding ten gunste van de Gemeenschap worden bevrijd, indien het Hof gedurende de periode van zes maanden die ingaat op de datum van ondertekening van onderhavige beschikking, in het arrest dat het zal wijzen in zaak C-17/98, verklaart dat artikel 108 ter niet ongeldig is;

— tijdens de duur van de gelaste voorlopige voorziening zal Emesa Sugar (Free Zone) NV geen invoercertificaat kunnen aanvragen op grond van verordening (EG) nr. 2553/97 van de Commissie van 17 december 1997 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor bepaalde producten van de GN-codes 1701, 1702, 1703 en 1704 met ACS/LGO-oorsprongscumulatie.

3) Indien gedurende de zes maanden volgende op de dag van ondertekening van onderhavige beschikking het Hof arrest wijst in zaak C-17/98:

— zal onderhavige procedure in kort geding (ingeschreven onder nummer T-44/98 R II) worden hervat, indien het Hof artikel 108 ter van het LGO-besluit niet ongeldig verklaart, en zal partijen worden verzocht hun opmerkingen betreffende het arrest van het Hof in te dienen. Het gevolg dat de rechter in kort geding aan onderhavige procedure zal willen verbinden, zal worden vastgesteld in een nieuwe beschikking, met dien verstande dat Emesa Sugar (Free Zone) NV de suiker die vóór de datum van uitspraak van het arrest van het Hof aan haar (fob) zal zijn geleverd, in de Gemeenschap kan blijven importeren i) tot een maximum van 7 500 ton, ii) gedurende de periode van zes maanden met ingang van de datum van ondertekening van onderhavige beschikking, en iii) overeenkomstig de voorwaarden welke zijn vermeld in punt 2 van het dictum;

— deze beschikking zal tot aan het einde van de periode van zes maanden effect blijven sorteren, indien het Hof verklaart dat artikel 108 ter van het LGO-besluit ongeldig is, en indien het Gerecht in de hoofdzaak (ingeschreven onder nummer T-44/98) niet heeft beslist.

4) Onder voorbehoud dat het Hof voor het einde van de in onderhavige beschikking bedoelde periode van zes maanden arrest wijst in zaak C-17/98, zal de invoer van een nader te bepalen hoeveelheid LGO-suiker in de Gemeenschap voor een nieuwe periode worden toegestaan bij wege van een beschikking die de rechter in kort geding op een tijdig verzoek daartoe van Emesa Sugar (Free Zone) NV twee maanden vóór het einde van de eerste periode van zes maanden zal geven.

(...)"

7 Op 30 juli 1999 diende verzoekster een verzoek tot verlenging van de door de president van het Gerecht in de beschikking van 30 april 1999 gelaste voorlopige maatregelen in.

8 De andere partijen bij de procedure zijn uitgenodigd, hun opmerkingen betreffende dit verzoek in te dienen. Het Koninkrijk Spanje en de Franse Republiek hebben aan deze uitnodiging geen gevolg gegeven.

9 De regering van Aruba enerzijds en de Commissie en de Raad anderzijds hebben hun opmerkingen betreffende dit verzoek ingediend op respectievelijk 3 en 8 september 1999.

10 Op verzoek van de rechter in kort geding heeft verzoekster bij brief van 17 september 1999 geantwoord op de door de Commissie en de Raad in hun opmerkingen van 8 september 1999 opgeworpen bezwaren.

In rechte

Voorwerp en strekking van het verzoek

11 Bij zijn beschikking van 30 april 1999 heeft de rechter in kort geding als zijn oordeel gegeven, dat de omstandigheden van dien aard waren, dat de noodzakelijke voorlopige maatregelen dienden te worden gelast.

12 Thans dient de rechter in kort geding, aan wie is verzocht de bij de beschikking van 30 april 1999 gelaste voorlopige maatregelen te verlengen, een standpunt te bepalen met betrekking tot de voorwaarden waaronder een bepaalde hoeveelheid LGO-suiker in de Gemeenschap kan worden ingevoerd gedurende een nieuwe periode, welke begint op de dag volgende op 30 oktober 1999, de datum waarop de eerste periode van geldigheid van deze voorlopige maatregelen verstrijkt.

13 Aangezien geen van de partijen in het geding zich tegen het beginsel van verlenging van de ten gunste van verzoekster gelaste voorlopige maatregelen zelf verzet, betreft het geding enkel de voorwaarden waaronder deze verlenging kan worden toegestaan, en in het bijzonder de geldigheidsduur van deze voorlopige maatregelen, de hoeveelheid suiker die verzoekster in de Gemeenschap zal kunnen invoeren en het bedrag van de bankgarantie die zij dient te stellen.

Argumenten van partijen

14 In de eerste plaats betoogt de Commissie in haar opmerkingen van 8 september 1999, dat de voorlopige maatregelen ten hoogste geldig kunnen zijn tot en met 29 februari 2000, de datum waarop de geldigheid van het LGO-besluit verstrijkt, tenzij de geldigheidsduur van dit besluit wordt verlengd.

15 In de tweede plaats is de Commissie van oordeel, dat de toe te stane hoeveelheid in verband dient te staan met de duur van de voorlopige maatregelen, dat wil zeggen uiterlijk vier maanden, en met de urgentie van deze maatregelen. In haar brief van 30 juli 1999 heeft verzoekster volgens de Commissie niet duidelijk gemaakt, waarom de vergunning om een nieuwe hoeveelheid van 7 500 ton suiker te importeren noodzakelijk is voor haar overleven en waarom een geringere hoeveelheid niet zou kunnen volstaan. Nagegaan zou dus moeten worden, welke hoeveelheid verzoekster minimaal moet kunnen importeren om haar voortbestaan te verzekeren, zoals het afwegen van de belangen vereist. Zij spreekt de wens uit dat verzoekster nadere gegevens daarover verstrekt.

16 In de derde plaats zou de door verzoekster te stellen garantie moeten worden herzien in het licht van haar financiële situatie, dat wil zeggen op basis van een opgave van de kosten en opbrengsten van verzoekster sinds de bij de beschikking van 30 april 1999 gelaste voorlopige maatregelen, van de behaalde winst en van de schulden die zij daarmee heeft kunnen afbetalen. Deze garantie zou minimaal op 43 USD per ton moeten worden bepaald. Zij spreekt de wens uit dat verzoekster nadere gegevens daarover verstrekt.

17 De Raad stelt, dat de nieuwe voorlopige maatregelen niet na 29 februari 2000 dienen te gelden, of, indien de toepassingsperiode van het LGO-besluit zonder inhoudelijke wijziging van de handelsregeling wordt verlengd, tot en met 30 april 2000.

18 Hij is eveneens van mening, dat de hoeveelheid suiker die verzoekster mag importeren, in verband dient te staan met de geldigheidsduur van de voorlopige maatregelen, en dat aangetoond dient te worden dat een hoeveelheid van 7 500 ton nodig is voor het overleven van de onderneming. Volgens de Raad hebben de bij de beschikking van 30 april 1999 vastgestelde hoeveelheid suiker en hoogte van de zekerheidstelling verzoekster in de gelegenheid gesteld om ten minste de helft van haar schulden te voldoen. Een dergelijke aflossingsfaciliteit gedurende de eerste zes maanden lijkt op zich reeds ruim voldoende voor het zekerstellen van het voortbestaan van de onderneming, gelet op het aanbod van Free Zone Aruba NV, een van haar schuldeisers, tot een terugbetaling in termijnen. De hoogte van de zekerheidstelling en de hoeveelheid suiker zouden dus dienen te worden aangepast aan de actuele financiële gegevens van verzoekster.

19 Verzoekster, die wordt ondersteund door de regering van Aruba, betoogt dat voor de overeenkomstig het dictum van de beschikking van 30 april 1999 gevraagde verlenging dezelfde voorwaarden dienen te gelden als neergelegd in de daarin gelaste maatregelen, zodat zij gedurende de periode van 30 oktober 1999 tot en met 29 april 2000 een hoeveelheid van 7 500 ton in de Gemeenschap zou mogen invoeren. De feitelijke en juridische omstandigheden die aanleiding hebben gegeven tot het treffen van de voorlopige voorziening, zijn haars inziens thans niet anders.

20 In haar brief van 17 september 1999 betwist verzoekster, dat zij nogmaals zou moeten aantonen dat de omstandigheden op grond waarvan de voorlopige voorziening kon worden getroffen, nog steeds bestaan, alsmede dat zowel de hoeveelheid suiker die zij in de Gemeenschap wenst te importeren, als de hoogte van de door haar te stellen zekerheid nodig zijn voor haar overleven. Zij betwist eveneens, dat de hoeveelheid die zij zal mogen importeren, en de hoogte van de door haar te stellen garantie in verband dienen te staan met de duur van de voorlopige maatregelen en de urgentie van deze maatregelen. Ten slotte is zij het niet eens met de door de instellingen voorgestelde beperkte duur.

21 In wezen hebben de instellingen haars inziens geen feiten en omstandigheden bewezen die de rechter in kort geding tot een andere beoordeling nopen dan die welke is neergelegd in de beschikking van 30 april 1999.

22 Zij verklaart, dat de verbetering van haar financiële situatie sinds 30 april 1999 niet van dien aard is, dat zij met een geringere hoeveelheid dan 7 500 ton kan volstaan. Haar bevoorrading en productie had zij na 30 april 1999 eerst kunnen hervatten, nadat zij zekerheid had over de afzetmogelijkheden. De eerste shipment arriveerde in de haven van Rotterdam op 26 juli 1999 en de eerste leveringen vonden pas plaats in augustus 1999. In verband met de gebruikelijke betalingstermijnen werden de eerste betalingen eerst zeer recent ontvangen. Indien verzoekster haar afnemers nu weer zou dienen mede te delen dat de leveringen na 30 oktober 1999 niet langer de gewenste omvang kunnen hebben, heeft dat volgens haar gevolgen voor de continuïteit van de afzetmogelijkheden, alsook voor het betalingsgedrag van haar afnemers, en derhalve voor het

„rendement" van de verleende en gevraagde voorziening: haar in staat te stellen als onderneming te bestaan en te functioneren in afwachting van de arresten in de zaken die aanhangig zijn voor het Gerecht, namelijk Emesa Sugar/Raad (T-43/98) en Emesa Sugar/Commissie (T-44/98), en voor het Hof (prejudiciële verwijzing, ingeschreven onder nummer C-17/98, betreffende de geldigheid van het reeds aangehaalde besluit 97/803 van 24 november 1997, in het bijzonder voor zover daarbij artikel 108 ter in het LGO-besluit is ingevoegd).

23 Met betrekking tot de duur betoogt verzoekster, dat de eerste shipment na de beschikking in de maand juli 1999 uit Aruba vertrok en dat het hele traject van inkoop, productie, verkoop en aflevering acht à twaalf weken vergt.

24 Bovendien is het haars inziens onwaarschijnlijk dat een nieuw LGO-besluit reeds per 1 maart 2000 van toepassing is, in het bijzonder omdat de Commissie daartoe nog geen voorstel aan de Raad heeft gedaan en het LGO-besluit in de mogelijkheid van een overgangsregeling voorziet.

25 Indien het argument van de Raad en de Commissie wordt aanvaard, zou in feite een voorziening worden getroffen met een geldigheid van vier maanden vanaf 30 oktober 1999, die effectief echter slechts twee maanden (december en januari) betreft, en eventueel — als het LGO-besluit wordt verlengd —, van nog eens twee maanden, die voor verzoekster geen betekenis zouden hebben. Indien de verlenging met twee maanden vanaf 1 maart 2000 afhankelijk is van de vaststelling door de Raad van een overgangsmaatregel op grond van artikel 240, lid 4, van het LGO-besluit, zal eerst in de loop van februari 2000 daarover beslist kunnen worden. Op dat moment heeft een aanvullende voorziening van twee maanden voor verzoekster geen zin meer, gelet op de termijnen van acht à twaalf weken waarmee zij rekening dient te houden. Het is derhalve in het belang van een effectieve voorziening om de termijn op zes maanden te bepalen. In voorkomend geval kan de Commissie zich altijd nog op grond van artikel 108 van het Reglement van de procesvoering tot het Gerecht wenden om de termijn te wijzigen indien het geldende LGO-regime daartoe aanleiding geeft.

26 Met betrekking tot de bankgarantie stelt verzoekster, dat haar financiële positie niet in die mate is verbeterd, dat een hogere zekerheid dan 28 USD gerechtvaardigd is, behoudens een eventuele aanpassing aan de garantie- en de interventieprijs. Overigens is het door de Commissie voorgestelde bedrag van 43 USD per ton niet minder symbolisch, gelet op de heffingen bij de invoer in de Gemeenschap van 500 USD per ton, dan het thans geldende bedrag van 28 USD per ton.

27 Onder verwijzing naar de cijfers in haar brief van 26 maart 1999 (zie punt 39 van de beschikking van 30 april 1999) merkt zij ten slotte op, dat zij om de schulden af te lossen een extra marge nodig had van 62,60 USD per ton (bij een invoer van LGO-suiker van 7 500 ton) of 31,30 USD per ton (bij een invoer van 15 000 ton), welke cijfers door de Raad en de Commissie niet zijn betwist. Bijgevolg zou van deze cijfers moeten worden uitgegaan bij de verlenging van de voorlopige maatregelen. Gelet op de omvang van haar importen in de Gemeenschap, het feit dat deze eerst vanaf eind juli plaatsvonden en het feit dat de eerste betalingen eerst zeer recent door verzoekster zijn ontvangen, kan er slechts sprake zijn van een beginnende schuldsanering.

28 Verzoekster concludeert tot verlenging van de bij de beschikking van 30 april 1999 bevolen voorlopige maatregelen onder dezelfde voorwaarden en verzoekt om een beschikking op zo kort mogelijke termijn.

Beoordeling door de rechter in kort geding

De geldigheidsduur van de voorlopige maatregelen

29 Het LGO-besluit geldt volgens artikel 240, lid 1, voor een op 1 maart 1990 ingaande periode van tien jaar.

30 Aangezien het LGO-besluit in beginsel voor het laatst van toepassing is op 29 februari 2000, kan de opschorting van de uitvoering van artikel 108 ter van dit besluit, die bij beschikking van 30 april 1999 is uitgesproken, niet worden verlengd tot na de periode waarin het LGO-besluit van toepassing is.

31 Gelet op de datum waarop de toepasselijkheid van het LGO-besluit eindigt, en de praktische problemen welke voor verzoekster aan de invoer, de be- en verwerking en de uitvoer naar de Gemeenschap verbonden zijn, is de rechter in kort geding van oordeel, dat verzoekster met ingang van de datum waarop de in de beschikking van 30 april 1999 vastgestelde periode van zes maanden verstrijkt, de suiker die vóór 29 februari 2000 aan haar (fob) zal zijn geleverd, onder de in onderhavige beschikking bepaalde voorwaarden in de Gemeenschap moet kunnen blijven importeren.

32 Indien het Hof evenwel gedurende deze nieuwe periode van vier maanden, welke begint op 31 oktober 1999 en verstrijkt op 29 februari 2000, arrest wijst in zaak C-17/98 en oordeelt dat de bepalingen van het LGO-besluit waarbij de beperking van de invoer van LGO-suiker in de Gemeenschap wordt ingesteld, niet ongeldig zijn, zal de rechter in kort geding partijen bij onderhavige procedure verzoeken hem hun opmerkingen met betrekking tot dit arrest kenbaar te maken en zal hij bij wege van beschikking aangeven welk gevolg dit zijns inziens voor onderhavige procedure dient te hebben, met dien verstande dat Emesa Sugar (Free Zone) NV de suiker die vóór de datum van uitspraak van dit arrest van het Hof aan haar (fob) zal zijn geleverd, in de Gemeenschap kan blijven importeren onder de in onderhavige beschikking bepaalde voorwaarden.

33 Indien het Hof gedurende deze periode van vier maanden daarentegen de bepalingen van het LGO-besluit waarbij de beperking van de invoer van LGO-suiker in de Gemeenschap wordt ingesteld, ongeldig verklaart, zal de beschikking tot aan het einde van deze periode effect blijven sorteren, tenzij het Gerecht voor het einde van deze periode beslist in de hoofdzaak welke is ingeschreven onder nummer T-44/98.

De hoeveelheid LGO-suiker die in de Gemeenschap kan worden geïmporteerd

34 In zijn beschikking van 30 april 1999 heeft de rechter in kort geding geoordeeld, dat verzoekster zich in een financiële situatie bevond die haar bestaan bedreigde, omdat het risico reëel was, dat zij failliet werd verklaard. De voorwaarde betreffende de spoedeisendheid werd dus als vervuld beschouwd. Voor dit oordeel was hij uitgegaan van het feit dat het boekjaar 1998 was afgesloten met een verlies van 421 950 USD en dat het bedrag van de opeisbare vorderingen op 31 december 1998 469 288 USD bedroeg.

35 In hun brieven van 8 september 1999 stellen de Commissie en de Raad zich op het standpunt, dat de hoeveelheid suiker die in de Gemeenschap kan worden ingevoerd op grond van de verlengde voorlopige maatregelen, in verband dient te staan met de urgentie van deze maatregelen.

36 Dienaangaande is de rechter in kort geding van oordeel, dat hij op grond van de door verzoekster in haar brief van 17 september 1999 verstrekte feitelijke gegevens kan concluderen dat een invoerhoeveelheid van 7 500 ton LGO-suiker gerechtvaardigd is, wat de voorwaarde betreffende de spoedeisendheid betreft.

37 Enerzijds konden verzoeksters leveringen van LGO-suiker na de beschikking van 30 april 1999 pas in augustus 1999 plaatsvinden en konden de eerste betalingen door haar afnemers pas zeer recent worden verricht. Het is dus onwaarschijnlijk dat verzoekster haar crediteuren reeds veel heeft kunnen terugbetalen, zodat de dreiging van een faillissement niet als opgeheven kan worden beschouwd, aangezien die crediteuren nog steeds het recht hebben om een faillissements-procedure in te leiden.

38 Anderzijds blijkt uit het dossier, dat het tussen verzoekster, de Commissie en de Raad overeengekomen bedrag van de bankgarantie is berekend op basis van een invoer in de Gemeenschap van 15 000 ton LGO-suiker. Het bedrag van de garantie is oorspronkelijk namelijk aldus berekend, dat na aftrek van dit bedrag van de opbrengst van de verkoop van elke ton LGO-suiker een bedrag van 31,30 USD per ton kon overblijven voor de terugbetaling van de schuldeiser: dit bedrag van 31,30 USD, vermenigvuldigd met de hoeveelheid van 15 000 ton, kwam overeen met de waarde van de opeisbare vorderingen. Gelet op deze referentiecijfers, waarover verzoekster, de Commissie en de Raad het na de hoorzitting van 17 maart 1999 eens zijn geworden, rechtvaardigt de werkelijke terugbetaling van de schuldeisers, welke noodzakelijk is om het reële risico van verzoeksters faillissement, althans voorlopig, af te wenden, dat de invoer van een nieuwe hoeveelheid van 7 500 ton LGO-suiker in de Gemeenschap wordt toegestaan. Het argument dat de Raad ontleent aan het aanbod van Free Zone Aruba NV tot een terugbetaling in termijnen (bijlage 8 bij verzoeksters brief aan de griffier van het Gerecht) kan, wat dit betreft, niet worden aanvaard, omdat dit aanbod enkel de terugbetaling in termijnen van de schulden gedurende 1998 betreft.

39 In dit verband dient eveneens te worden beklemtoond, dat in antwoord op het verzoek van de Commissie tijdens de hoorzitting van 17 maart 1999 een hoeveelheid van 7 500 ton LGO-suiker die in de Gemeenschap kan worden geïmporteerd gedurende een periode van zes maanden, is aanvaard in plaats van een hoeveelheid van 15 000 ton die gedurende een geheel jaar kan worden geïmporteerd. De Commissie stelde namelijk, dat diende te worden voorkomen dat verzoekster 15 000 ton naar de Gemeenschap zou proberen te exporteren vóór de uitspraak van het arrest van het Hof in zaak C-17/98, die voor het einde van de eerste periode van zes maanden werd verwacht.

40 Bovendien vereisen de praktische modaliteiten van inkoop, invoer, be- en verwerking en uitvoer naar de Gemeenschap van LGO-suiker, alsmede de noodzaak om verzoekster in staat te stellen haar bedrijf in een situatie van rechtszekerheid uit te oefenen, dat op korte termijn op onderhavig verzoek om verlenging van de voorlopige maatregelen uitspraak wordt gedaan, omdat verzoekster anders het haar toegekende recht wordt ontnomen om LGO-suiker te exporteren gedurende de gehele periode waarin importen zijn toegestaan. Deze vereiste snelheid rechtvaardigt dat uitspraak wordt gedaan op basis van de cijfers

die door verzoekster, de Commissie en de Raad zijn gebruikt om tot het bedrag van de bankgarantie van 28 USD per ton te komen, zonder dat aan verzoekster wordt gevraagd nadere gecertificeerde cijfers te verstrekken. Overigens hebben de Commissie en de Raad wel gevraagd om het bedrag van de garantie op te trekken, doch hebben zij daarvoor geen enkel objectief gegeven aangevoerd, zoals een wijziging van de interventieprijs bedoeld in artikel 3, lid 1, sub a, van verordening nr. 1785/81 van 30 juni 1981, zoals nadien gewijzigd, of een wijziging van de garantieprijs bedoeld in artikel 5, lid 4, van protocol nr. 8 bij de op 15 december 1989 te Londen ondertekende Vierde ACS-EG-overeenkomst, die een grond voor een verhoging zouden zijn.

41 Bijgevolg dient te worden aanvaard, dat de voorwaarde betreffende de spoedeisendheid rechtvaardigt dat de invoer van nogmaals 7 500 ton LGO-suiker in de Gemeenschap wordt toegestaan.

42 Bij afweging van de tegengestelde belangen van partijen in het geding blijkt niets in de weg te staan aan de invoer van deze nieuwe hoeveelheid LGO-suiker in de Gemeenschap. Zonder door de Commissie te zijn weersproken, heeft de Raad tijdens de hoorzitting van 17 maart 1999 erkend, dat de invoer in de Gemeenschap van 15 000 ton LGO-suiker per jaar geen risico van verstoring van de suikermarkt van de Gemeenschap tot gevolg heeft.

Het bedrag van de garantie

43 Het bedrag van de garantie is in onderling overleg tussen verzoekster, de Commissie en de Raad in het kader van de procedure na de hoorzitting van 17 maart 1999 vastgesteld op basis van een hoeveel van 15 000 ton.

44 Om de hiervoor uiteengezette redenen (punten 38 en 40) dient het bedrag van de bankgarantie dan ook te worden gehandhaafd op 28 USD per ton suiker die verzoekster in de Gemeenschap wenst in te voeren. Aangezien partijen geen bezwaar hebben geuit tegen de modaliteiten betreffende het stellen en de wijziging van deze zekerheid, neergelegd in punt 2 van het dictum van de beschikking van 30 april 1999, dienen voor de bankgarantie dezelfde voorwaarden te gelden.

DE PRESIDENT VAN HET GERECHT

beschikt:

1) Om de redenen, uiteengezet in de beschikking van de president van het Gerecht van 30 april 1999, Emesa Sugar/Commissie (T-44/98 R II, nog niet gepubliceerd in de Jurisprudentie), en overeenkomstig punt 1 van het dictum van die beschikking wordt de uitvoering van artikel 108 ter van besluit 91/482/EEG van de Raad van 25 juli 1991 betreffende de associatie van de landen en gebieden overzee met de Europese Economische Gemeenschap, van verordening (EG) nr. 2553/97 van de Commissie van 17 december 1997 betreffende de afgifte van invoercertificaten voor bepaalde producten van de GN-codes 1701, 1702, 1703 en 1704 met ACS/LGO-oorsprongscumulatie, en van de beschikking van de Commissie van 23 december 1997 (VI/51329) opgeschort wat Emesa Sugar (Free Zone) NV betreft.

2) Emesa Sugar (Free Zone) NV wordt toegestaan, gemalen suiker van oorsprong uit de landen en gebieden overzee (LGO-suiker), in de Gemeen-

schap in te voeren op basis van artikel 6 van bijlage II bij besluit 91/482 en overeenkomstig de voorwaarden die in dit besluit zijn vastgesteld zoals het gold tot en met 30 november 1997, en wel onder de navolgende voorwaarden en beperkingen:

— op de aldus toegestane invoer zijn de voorschriften van besluit 91/482 van toepassing, die golden vóór de inwerkingtreding van besluit 97/803/EG van de Raad van 24 november 1997 tot tussentijdse herziening van besluit 91/482, en in het bijzonder het vereiste van een invoercertificaat van artikel 5, lid 1, van verordening (EEG) nr. 3719/88 van de Commissie van 16 november 1988 houdende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen inzake het stelsel van invoer-, uitvoer- en voorfixatiecertificaten voor landbouwproducten, het vereiste van een EUR-I certificaat en het stellen van een zekerheid van 3 euro/ton, die wordt terugbetaald indien conform het invoercertificaat wordt ingevoerd;

— de invoer wordt toegestaan tot een maximum van 7 500 ton voor de periode van 31 oktober 1999 tot en met 29 februari 2000. Na 29 februari 2000 kan Emesa Sugar (Free Zone) NV de suiker die vóór deze datum aan haar (fob) zal zijn geleverd, in de Gemeenschap blijven importeren i) tot een maximum van 7 500 ton en ii) overeenkomstig de voorwaarden welke zijn vermeld in dit punt van het dictum;

— de in de Gemeenschap ingevoerde LGO-suiker dient te worden verkocht tegen een prijs die ten minste gelijk is aan de interventieprijs bedoeld in artikel 3, lid 1, sub a, van verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker;

— Emesa Sugar (Free Zone) NV kan de LGO-suiker in de Gemeenschap invoeren op voorwaarde dat zij een zekerheid in de vorm van een bankgarantie stelt van 28 USD per ton suiker die zij overeenkomstig deze beschikking wenst in te voeren. Deze zekerheid dient te worden gesteld

uiterlijk op de dag dat de suiker aan de douane voor invoeraangifte wordt aangeboden en voor het aangeboden tonnage. De hoogte van het bedrag van de zekerheid per ton suiker zal worden verhoogd, respectievelijk verlaagd overeenkomstig zowel:

— de verhoging, respectievelijk verlaging van de interventieprijs bedoeld in artikel 3, lid 1, sub a, van verordening nr. 1785/81;

— de verlaging, respectievelijk verhoging van de garantieprijs bedoeld in artikel 5, lid 4, van protocol nr. 8 bij de op 15 december 1989 te Lomé ondertekende Vierde ACS-EG-overeenkomst.

Uitgangspunt voor de verlaging of verhoging van het bedrag van de zekerheid is de interventieprijs of de garantieprijs op de datum van 31 oktober 1999;

— het totaalbedrag van de gestelde zekerheid zal op bevel van de rechter in kort geding ten gunste van de Gemeenschap worden bevrijd, indien het Hof gedurende de periode van 31 oktober 1999 tot en met 29 februari 2000 in het arrest dat het zal wijzen in zaak C-17/98, verklaart dat artikel 108 *ter* niet ongeldig is;

— tijdens de duur van de gelaste voorlopige voorziening zal Emesa Sugar (Free Zone) NV geen invoercertificaat kunnen aanvragen op grond van verordening nr. 2553/97.

3) Indien gedurende de periode vanaf 31 oktober 1999 tot en met 29 februari 2000 het Hof arrest wijst in zaak C-17/98:

— zal onderhavige procedure in kort geding (ingeschreven onder nummer T-44/98 R II) worden hervat, indien het Hof artikel 108 ter van besluit 91/482 niet ongeldig verklaart, en zal partijen worden verzocht hun opmerkingen betreffende het arrest van het Hof in te dienen. Het gevolg dat de rechter in kort geding aan onderhavige procedure zal willen verbinden, zal worden vastgesteld in een nieuwe beschikking, met dien verstande dat Emesa Sugar (Free Zone) NV de suiker die vóór de datum van uitspraak van het arrest van het Hof aan haar (fob) zal zijn geleverd, in de Gemeenschap kan blijven importeren i) tot een maximum van 7 500 ton, ii) gedurende de periode welke op 29 februari 2000 verstrijkt, en iii) overeenkomstig de voorwaarden welke zijn vermeld in punt 2 van het dictum;

— deze beschikking zal tot en met 29 februari 2000 effect blijven sorteren, indien het Hof verklaart dat artikel 108 ter van besluit 91/482 ongeldig is, en indien het Gerecht in de hoofdzaak (ingeschreven onder nummer T-44/98) niet heeft beslist.

4) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, 29 september 1999.

De griffier

H. Jung

De president

B. Vesterdorf